

si febre superveniente copiosa urina fluxerit: & simile quid illud est quod superius exposuimus num. 48. de urinis, *Cum ileosis interceptio est urinae, cito mors venit*, nisi quod in eo pronunciato videtur supponere, ileum præcedere suppressioni urinae, vel simul cum ipsa fieri; hic autem ileum stranguriae supervenire. Huc igitur transferenda quæ eò loci notavimus; Ileum enim stranguriae superveniens vesicam premere, & collum potest, & Ureteres, adeoque ex toto urinam suppressere, sed illud in re præsentem crediderim, Ileum comprimere cervicem vesicæ, ita ut possit urina in vesicam fluere, sed non extra ferri: hinc fiet, ut duo corpora se mutuò urgeant, vesica nempe turgida, & intestinum ileum pariter tumidum, unde utraque se mutuò impediunt ab actionibus suis. Superveniat jam febris, quæ per calorem, & motum partes omnes in contractionem validam agat, ita ut musculus vesicæ ipsam premat tam validè, ut compressionem ilei, & resistentiam propriam cervicis superare possit, & diù contrahatur, quousque nempe pars maxima urinae effluxerit: Ileum igitur ab impedimento vesicæ subtrahetur, & propter hanc libertatem, & majorem villorum nisum in febre poterit se exonerare à facibus Iliacæ producentibus, vel solvetur per urinam inflammatio.

Ex Aphorismis.

Ex 12. prima.

Patet ad ea verba: *Urina quoque & excrementa, & sudores cum apparuerint, judicatu faciles, vel difficiles, & breves, vel longos fere morbos indicant.* Patet, inquam, Urinas Hippocratem indicare. Urinae indicant.

69. (vel 68. juxta Foesium.) sect. 4.

Quibus non sine febre urinae sunt crassæ, grumosæ, & pauca, si ab his tenues, & copiosa mejantur, profunt; maximè verò tales redduntur, quibus statim ab initio, vel non ita multo post sedimentum inest.

Aphorismus hic idem est, ac textus 53. Dureti, sed multò melius, ac clariùs latinè redditus à Vorestio, & Foefio (quorum est hic exscripta versio) quam à Dureto; itaque vide textum illum 53.

70. ejusdem sect.

Quibus per febres urinae turbatae, quales jumentorum, iis dolor capitis vel adest, vel aderit.

G

Hujus

Urina qualis ju-
mentorum in fe-
bribus dolorem
capitis aut præ-
sentem, aut mox
ad futurum.

Hujus pronunciati ratio generalis explanari non potest; turbatio enim urinarum agitationem quidem humorum, & solutionem indicat, sed nemo novisse potest, quid ea solutione componatur, aut quid, & quomodo solvatur, & quæ sint inter illa, quæ in capite potius ad producendum dolorem hæere possunt, quam in partibus reliquis; quicquid igitur veritatis habet hoc pronunciatum per experientiam, & observationes comparatum est, & per earum utramque confirmandum solum in aliquo casu particulari.

71. *ibid.*

Quibus die septima futura crisis est, iis urina rubram, die quarto nubeculam habet, ceteraque pro ratione.

Rubra nubecula
die quarta iis, qui
in septima judi-
candi sunt.

Quoniam enim quartus erit critici index; apparente igitur nubecula rubra, indicabit partes etiam duras, unde rubor moveri, quæ ea die admixta tenuibus, quæ primo utpote magis mobiles moventur, ascendunt urinæ liquido leviores; unde sensim auctis villorum motibus, septima habebitur expressio omnium, & excretio per urinam; dummodo, ut ait Hippocrates, reliqua etiam secundum rationem se habeant.

72. *ibid.*

Quibus pellucida, & albæ sunt urina, malæ: præcipuè verò in phræneticis apparent.

Urina albæ pel-
lucidæ malæ, &
præcipuè in
phræneticis ap-
parent.

Urinæ enim albæ pellucidæ vix quicquam crassiorum partium continent, unde vel in toto corpore, vel in aliqua parte detinentur, obstruendo &c. quare malæ. Itaque cum partes crassæ detinentur, ubi viget minima vis motuum, nempe ubi minima datur pressio, tum maximè ejusmodi urinæ redduntur, minima autem pressio intra cranium, ubi nulli musculi, nulla vis à respiratione; ad eas igitur partes detenta materia, urinæ maximè pellucidæ, albæ redduntur: detinetur autem ibi materies in phrænitide propter inflammationem; igitur ejusmodi urinæ in phræneticis præcipuè apparebunt.

73. *ibid.*

Quibus sublata hypochondria murmurant, lumborum superveniente dolore, iis alvi humectantur, nisi infernè flatus erumpant, aut urinae multitudo prodeat. Atque hæc in febris.

Urinae multitudo
post lumborum
dolores murmur,

Elatio enim hypochondriorum extensionem à materia in intestinis murmur ab ejus motu, & fermentatione, dolor lumborum à tensione majori, & fermentatione majori partes acres dissolvente, qua facta humescat alvus

alvus oportet; nisi materies in flatus abeat, aut urinæ reddatur copia, quæ palam faciat ab ipsius quantitate elationem hypochondriorum &c. profectam; nisi illa ipsa materies in intestinis fermentata subiit venas lacteas &c. & per urinam ex naturalibus ductibus reddita est.

& elationem hypochondriorum omnia solvit.

74. *ibid.*

Quibus spes est ad articulos abscessum futurum, abscessu liberat urina multa, crassa & alba reddita, qualis in febris cum lassitudinis sensu quarto die quibusdam exire incipit: quod si ex naribus etiam sanguis profluxerit, brevi admodum solutio fit.

Abscessum ad articulos tollit urina multa crassa, & alba.

Partim hæc in Coacis expositis, sed manifesta sunt omnia.

75.

Si quis sanguinem, aut pus mejat, Renum, aut vesicæ exulcerationem significat.

76.

Quibus cum urina crassa exigua caruncule, aut veluti pili unà exeunt, his à Renibus excernuntur.

77.

Quibus cum urina crassa fursurea quedam simul minguntur, his vesicæ scabie laborat.

78.

Qui sponte sanguinem mejunt, iis à Renibus venulam ruptam esse significat.

Omnes hi ad morbos canalium urinariorum pertinent, & statim eorum patet necessitas.

79.

Quibus in urina subsident sabulosa, iis vesicæ calculo laborat.

80.

Si quis sanguinem, aut grumos mejat, aut urinam guttatim emittat, & dolor ad imum ventrem, atque interfæmineum indicat, & quæ circa vesicam sunt, laborant.

81.

Si quis sanguinem, aut pus, aut squamulas mejat, & gravis odor adsit, urinæ exulceratio significatur.

82.

Quibus in meatu urinario nascitur tuberculum, suppurato eo, & rupto, solutio.

83.

Mictus noctu plurimus parvam dejectionem significat.

Mictus noctu plurimus parvam dejectionem indicat.

Indicat enim, vel cibos maxime solubiles, ac molles parum crassissimarum partium continuisse, ex quibus alvi faeces formantur, unde maxima ipsius pars lacteas penetravit; vel lacteas penetrasse liquidum illud, quod faeces alvi naturales molliores efficit, unde illae sicciore reddita, minoris etiam molis, nempe densiores fiunt, & dejectio est parva.

44. sect. 6.

Quibus à stranguria volvulus supervenerit, intra septem dies moriuntur, nisi febre superveniente copiosa urina fluxerit. Vide supra in Coacis 8. c. 22. lib. 2.

31. septima.

Quibus per febres in urinis sedimenta crassiorem farinam referunt, longam in valetudinem fore significant.

Sedimentum quale crassa farina morbum longum indicat.

De hoc etiam in Coacis, & patet; crassior enim ille pulvis nimiam contumaciam humorum arguit, & aliquam propter sedimentum, sed imperfectam coctionem, unde longitudo morbi.

54. ibid.

Quibus inter septum transversum, & ventriculum pituita concluditur, & dolorem affert, in alterutrum ventrem viam non habens, iis per venas in vesicam versa pituita, morbi fit solutio.

Urina potest esse pituita per exsudationem in vesicam per venas raducta.

Vides hæc quam evidenter posuerit & intellexerit Hipp. humorum per exsudationem effluxus ex aliqua cavitate, & in aliam per exsudationem derivationem.

Ex libris Prognosticorum sive Prænotionum p. 40. 25.

Urina solvit dolores, & tumores præcordiorum.

AT præcordiorum tumores, & dolores recentes quidem, & sine inflammatione murmur solvit circa præcordia exortum, idque potissimum, si cum stercore urina, & flatu prodierit; alioquin ubi ipsum per se transmissum fuerit, juvat, idque magis, si ad inferiores sedes descenderit.

Urina sedimenti semper albi, levis, & æqualis optima, minus in qua non semper.

Urina optima est, in qua per omne tempus quoad morbum judicatus fuerit, subsidet album, leve, & æquale, securitatem enim, brevemque morbum fore significat: quod si intermittat, & interdum quidem pura meatur, interdum etiam subsidet album, & leve, diuturnior, & minus securus morbus evadit.

At